

HUNDAR HALDA FERIU Í GØTU

TAÐ ERU IKKI ØLL, SUM HAVA **FAMILJU** ELLA VINIR AT **TAKA**
SÆR AV **HUNDINUM**, TÁ TEY FARA **UTTANLANDS**. NÚ BER TIL
HJÁ **HUNDUM** AT FARA Á **HUNDAFERIU** Í SYÐRUGØTU

HUNDALÍV

Rannvá G. Fossaberg
rannva@sosialurin.fo

– Ein rúgva av fólkkum siga seg verða í dýrastu neyð, tí tey hava ongastaðni at koyra hundin, meðan tey eru burturstødd, sigur Árna Joensen, sum júst hevur latið upp eitt hundahotel í Syðrugøtu.

Her kunnu hundarnir vera, ímeðan eigararnir eru uttanlands í summarfrí. Hundarnir, sum eru á hundahotellinum í lötuni, eru sjei í tali, og teir tykjast stórtíðast í umbygda seyðahúsinum Uppi í Gerðinum í Syðrugøtu.

Tørvurin er stórir

Tað byrjaði alt fyrri einum góðum mánaði síðani, tá Árna frætti, at lykilin til hundahotellið, sum hevur verið á Norðskála, var snaraður, og at fleiri hunda-eigarar tískil høvdu tørv á onkrum at ansa hundunum, tí tey skuldu uttanlands í summarfrí.

– Mær hevur altíð dámað hundar, og eg eri uppvaksin í einum heimi við nógvum djórum. Tá eg frætti um stóra tørvin á hundaansing, vildi eg fegin hjálpa, sigur Árna, sum fekk fyrstu fyrbeintu gestirnar á hotelli seinast í mai mánaði.

– Omma eini vinkonu hevði eitt seyðahús Uppi í Gerðinum, har møguleiki var fyrri at gera onkrar smávegis broytingar, soleiðis at seyðahúsið kundi brúkast til hundar. Harafturat stendur

húsið í haganum omanfyri landsvegin í Syðrugøtu, so hundarnir kunnu renna frítt í stóra innhegnaða økinum, sigur Árna, ið hevur tikið frí frá dagliga starvinum sum heimahjálpa, ímeðan hon ansar hundum fram til august mánaða. Gamla seyðahúsið er bygt nakað um, so at eitt nú básar eru inni til hundarnar.

– Hundar, sum koma úr sama húsi, kunnu vera í einum búri, tí búrin eru rættiliga stór. Flestu hundarnir hava eina hundaskál, kurv og kanska onkra leiku við, tá teir koma. Harafturat skulu eigarar syrgja fyrri, at hundurin hevur egnan mat við, tá hann kemur á hundahotelli, sigur Árna.

Halda festival í Gøtu

Ikki einans hunda-eigarar, sum fara uttanlands í feriu, hava tørv á hundaansing um summarið. Longu nú hava fleiri fólk biðið um at fáa pláss til hundin hjá sær á hundahotellinum, tá stevnur og festivalar eru kring landið. Tá kann hundurin vera her í nakrar dagar, har hann ikki verður órógvður av ókendum fólkkum, børnum og larmi, sigur Árna. Hundarnir, sum eru á hotellinum, eru ikki einans úr Eysturoynni.

– Hundarnir eru úr øllum Føroyum, og eg haldi, at teir trívast allir væl her í Syðrugøtu, sigur Árna, sum hevur havt onkrar hundar, sum ikki hava riggað so væl saman við hinum hundunum. Men teimum er tað eisini pláss fyrri Uppi í Gerðinum.

– Um so er, at onkrir hundar ikki kunnu saman við øðrum hundum, so ber til at hava teir atskildar bæði inni og úti á stóra fríøkinum, greiðir Árna frá. Allir hundar eru vælkomnir á hundahotellið, men tó eru nøkur krøv, ið skulu lukast.

– Hundarnir skulu hava fingið ormakur og tær vanligu vaksinationirnar. Tá eigarar ringja, um at fáa pláss til hundin á hotellinum, plagi eg at spyrja, hvussu hundurin er, um hann er vanur við aðrar hundar og so framvegis. Harafturat vil eg hava upplýsingar um djoralækna og møguligar sjúkur, um hundurin skuldi blivi sjúkur, ímeðan hann er her.

Fer við nógvri tíð

Fyrstu hotelgestirnar hava fyrri skjótt einum mánaði síðani tjeikkað inn á hundahotellið hjá Árna, og líka síðani hevur Árna havt úr at gera sum hundaansari. Hon býr í Gøtugjógv, og hvønn dag koyrir hon einar triggjar til fyra ferðir niðan til hundarnar Uppi í Gerðinum.

– Hetta fer sjálvandi við nógvri tíð, tí hundarnir skulu ikki bara ganga einsamallir. Eg fari til teir minst triggjar ferðir um dagin og plagi at vera hjá teimum í einar tveir tímar hvørja ferð, greiðir Árna frá. Og tá tað er fult hús á hundahotellinum, er ovmikið at takast við.

– Her er pláss fyrri tilsamans 11 hundum, og tá eru tveir hundar í onkrum av búrunum. Tíðliga um

morgunin sleppa teir út í hagan her at renna, meðan eg syrgi fyrri nýggjum vatni til hundaskálirnar, lufti út og so framvegis. Eftir middag sleppa teir aftur út, meðan eg takist við eitthvørt ímeðan. Um kvöldið fari eg so enn ein túr til hundarnar, har eg gevi teimum at eta, sigur Árna og fortelur, at teir flestu hava ein posa av fódri við sær, men at tað meir enn so kemur fyrri, at eigarin hevur fryst portiðir við vanligum mati, sum hundurin so fær, meðan hann er í ansing hjá Árna. Sjálf hevur Árna ein hund, sum er ein blandingur av border collie og golden retriever.

– Hundurin hjá mær kemur við, tá eg fari niðan í seyðahúsið til hundarnar. Hann trívist væl millum hinar hundarnar, men siti eg for leingi við einum av hundunum, sum eg ansi, kann mín egni hundur gerðast heldur øvundsjúkur, sigur Árna og flennir. Av tí at áhugin fyrri hundahotellinum í Syðrugøtu hevur verið so mikið stórir, væntar Árna, at hon aftur komandi summar fer at bjóða hundum vælkomnum á hundaferiu Uppi í Gerðinum. Sum nú er ber ikki til at ansa hundum í vetrarhálvuni, av tí at eingin hiti er í seyðahúsinum. Hóast alt summarið hjá Árna fer við hundalívi, so ætlar hon sær at fara í summarfrí.

– Men tað verður ikki fyrr enn í september, tá eg og maðurin fara ein túr uttanlands – uttan hundar, sigur Árna.